

Bp Ignacy Dec

Główne wątki liturgii Wigilii Paschalnej i ich przesłanie dla nas

Świdnica, 11 kwietnia 2020 r.

Homilia podczas Liturgii Wigilii Paschalnej w katedrze świdnickiej

Wstęp

Drodzy bracia i siostry. najpierw zapowiem temat dzisiejszej homilii, który brzmi: "Główne wątki liturgii Wigilii Paschalnej i ich przesłanie dla nas". Te wątki sprowadzimy do czterech, z pewnością najważniejszych i bardzo widocznych. Są to: wątek pierwszy: Noc paschalna i światło; wątek drugi: Historia stworzenia i zbawienia w pigułce; wątek trzeci: Woda i chrzest oraz wątek czwarty: Eucharystia i Maryja.

1. Wątek pierwszy: Noc paschalna i światło

Drodzy bracia i siostry, w dziejach zbawienia są takie trzy ważne noce, o których jest mowa w Biblii. Pierwsza chronologicznie, to noc wyjścia narodu wybranego z niewoli egipskiej. Wiemy, że faraon nie chciał wypuścić narodu izraelskiego, gdyż stanowił on dla niego tanią siłę roboczą. Pan Bóg upominał faraona przez Mojżesza i zsyłał na Egipcjan różne plagi. Każda kolejna była sroższa. Ostatnią plagą było wymordowanie o północy wśród ludzi i bydła wszystkiego, co było pierworodne, poczynając od syna faraona. Faraon ustąpił i kazał natychmiast, jeszcze tej nocy, opuścić Egipt. Była to noc wyjścia narodu z niewoli, noc rozświetlona słupem ognia wskazującym kierunek drogi. Działo się w to w XIII wieku przed narodzeniem Chrystusa. Żydzi przez wieki - aż do dzisiaj, obchodzą święto Paschy, na pamiątkę tego wyjścia z niewoli egipskiej.

Druga noc ważna w historii zbawienia, to noc betlejemaska, noc, podczas której narodził się z Maryi jako człowiek, wieczny Syn Boży, Mesjasz - Odkupiciel człowieka. Była to noc pełna światła, które jako pierwsi ujrzeli betlejemscy pasterze. Pamiątkę tej nocy obchodzimy każdego roku w noc Bożego Narodzenia, gdy sprawujemy Mszę św. w nocy - nazywaną pasterką.

I trzecia noc jest to noc zmartwychwstania, też noc pełna światła. Dzisiaj diakon w śpiewanym Orędziu Wielkanocnym, wychwalał tę noc, "która jedyna godna była poznać czas i godzinę zmartwychwstania Chrystusa". Dalej diakon śpiewał: "O tej to nocy napisano: a noc jako dzień zajaśnieje, oraz: noc będzie mi światłem i radością. Uświęcająca siła tej nocy, oddala zbrodnie, z przewin obmywa, przywraca niewinność upadłym, a radość smutnym, rozprasza nienawiść, usposabia do zgody i ugina potęgę". Dzisiaj prosimy, by bohater nocy, Zmartwychwstały Pan, ugiął potęgę pandemii, która dziesiątkuje nam ludzi.

Moi drodzy, patrzmy na świecę paschalną, która wśród nas płonie, która jest symbolem zmartwychwstałego Chrystusa, który przecież nazwał się światłem świata. Moi drodzy, w tę

wielkanocną noc, dajmy się oświetlić i ogrzać tym światłem, którym jest zmartwychwstały Chrystus. Dajmy się oświecić Chrystusową prawdą i miłością.

2. Wątek drugi: Historia stworzenia i zbawienia w pigułce

W czytaniach dzisiejszych otrzymaliśmy jakby w pigułce historię stworzenia i historię odkupienia. Wysłuchawszy tych czytań, uświadamiamy sobie, że jesteśmy w Bożym świecie. Ten świat jest naprawdę dobry i piękny. To ludzie go psują, zwłaszcza bezbożni, odrzucający Boga, którym się wydaje, że są panami świata, że wszystko mogą, że mogą ten świat przekształcić w raj. Ostatnie miesiące, tygodnie i dni pokazują naszą słabość. Winniśmy powrócić do Pana Boga, do oddawania Mu czci, do wypełniania Jego woli. Jezus umarł za nas, abyśmy się nawracali z naszych grzechów, z naszego nieposłuszeństwa Bogu. Sam dał nam przykład posłuszeństwa Ojcu. Przez posłuszeństwo zbawił świat. Ojciec niebieski wywyższył Go w Jego zmartwychwstaniu. Pamiętajmy, że okazywane Bogu posłuszeństwo przekształca się zawsze w Jego błogosławieństwo.

Miło nam było usłyszeć, że Bóg nas kocha, że nie zrywa z nami przymierza zawartego z nami w Krwi Chrystusa. Bądźmy i my wierni temu przymierzu.

3. Wątek trzeci: Woda i chrzest

W liturgii Wigilii Paschalnej przewidziany jest obrzęd poświęcenia wody, która winna służyć przede wszystkim do udzielania chrztu. Woda biologiczna jest warunkiem życia w świecie. Bez niej nie ma życia w przyrodzie. Woda nie tylko warunkuje życie biologiczne, ale także służy do oczyszczania. Przed zarażeniem koronawirusem, każą nam się bronić częstym myciem rąk. Pan Jezus mówił do Samarytanki o wodzie żywej, wodzie Ducha Świętego. W sadzawkach w Jerozolimie chorzy ludzie, którzy weszli do wody, odzyskiwali zdrowie. Nie przypadkowo Chrystus wybrał wodę do sakramentu chrztu, w którym Bóg obmywa nas z grzechu pierworodnego.

Dzisiaj św. Paweł nas poucza, że w czasie chrztu jesteśmy wyzwoleni z grzechu i że jest to zanurzenie w śmierci Chrystusa.: „My wszyscy, którzy otrzymaliśmy chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć. Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie, jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca" (Rz 6, 3-4). To nowe życie, o którym mówi Apostoł, jest życiem w przyjaźni z Bogiem: „Tak i wy rozumieście, że umarliście dla grzechu, żyjecie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie" (Rz 6,11). Nasze przejście z grzechu do życia w przyjaźni z Bogiem dokonało się najpierw w czasie naszego chrztu, a w ciągu dorosłego życia dokonuje się na nowo w Sakramencie Pokuty. Tego odrodzenia do życia Bożego trzeba strzec. Jest to nasze wielkanocne zadanie. Nasze normalne życie ma się toczyć w przyjaźni z Bogiem.

Drodzy bracia i siostry, ceńmy sobie godność jaką otrzymaliśmy na chrzcie świętym. Często to powtarzamy, że jest ona podstawowa, najważniejsza, ważniejsza od wszelkich stanowisk, urzędów, tytułów, odznaczeń i innych godności otrzymywanych od ludzi.

Dzisiaj ważność naszego chrztu wyrazimy w obrzędzie odnowienia przyrzeczeń chrzcielnych.

Kiedyś to już mówiłem, ale dzisiaj powtórzę, że w roku 2012, w Wielki Piątek, po nabożeństwie Drogi Krzyżowej o godz. 15,00, w tej katedrze, byłem świadkiem takiej oto sceny, która mnie bardzo zbudowała. Jakiś młody pan szedł od stacji do stacji Drogi Krzyżowej ze swoim kilkuletnim synkiem. Obydwaj klękali przed każdą stacją. Ojciec pokazywał palcem na obraz z cierpiącym Jezusem i tłumaczył synkowi w jaki sposób szedł Pan Jezus na śmierć. Przy niektórych stacjach synek pytał coś ojca. Ojciec mu wyjaśniał. Pomyślałem sobie, ten ojciec wie kim jest, wie, po co przyjął chrzest, pamięta o przyrzeczeniu ślubnym: „Czy chcecie z miłością przyjąć i po katolicku wychować potomstwo, którym was Bóg obdarzy?”. Moi drodzy, naśladowujmy takie wzory!

4. Watek czwarty: Eucharystia i Maryja

Moi drodzy, w odczytanej dziś Ewangelii słyszeliśmy już relację o zmartwychwstaniu Jezusa. Niech się cieszą nasze panie, wszystkie niewiasty, że to właśnie kobiety jako pierwsze przyszły do grobu i przeżyły tam dziwne zjawiska: trzęsienie ziemi, odsunięcie przez anioła kamienia zamykającego grób, lęk strażników i wyjaśnienie anioła, że Jezusa nie ma w grobie, gdyż zmartwychwstał. A potem w drodze powrotnej do domu ukazał im się sam zmartwychwstały Jezus i wysłał ich do swoich uczniów, żeby powiedziały im, co się stało.

Moi drodzy ten sam zmartwychwstały Jezus jest dziś z nami. Wszyscy potrzebujemy znaków, aby się przekonać, że On żyje także dziś. To właśnie w Eucharystii Chrystus jest najbardziej rozpoznawalny. Ona zawiera sakramentalny zapis całego dzieła zbawczego Chrystusa. Jest uobecnieniem bezkrwawym zbawczej ofiary krzyża i chrystusowego zmartwychwstania,

W czwartej części dzisiejszej liturgii Wigilii Paschalnej będziemy uczestniczyć w liturgii eucharystycznej. W niej spotkamy zmartwychwstałego Chrystusa.

Znany jest z pewnością wszystkich słuchaczom sen św. Jana Bosco (1815-1888), świętego z XIX wieku, założyciela zgromadzenia Księży Salezjanów. W czasie snu widział on duży statek, którym płynął papież, reprezentujący Kościół powszechny i kilkanaście mniejszych statków, które reprezentowały kościoły lokalne. Statki te zostały zaatakowane przez jakieś wrogie okręty. Zanosilo się na zatopienie wszystkich statków z papieskim na czele. Na tych zagrożonych statkach podjęto modlitwę. Jan Bosco ujrzał wysuwające się z dnia morskiego dwie ogromne kolumny. Na jednej była monstrancja z Najświętszym Sakramentem, na drugim - postać Maryi. Te dwie kolumny ocaliły zagrożonych. Okręty nieprzyjaciele same nawzajem stanęły do walki i się zatopiły.

Najświętszy Sakrament i Maryja to dwa filary, które i nas bronią. Wielcy bohaterowie wiary, święci Kościoła, odznaczali się szczególnym kultem Najświętszego Sakramentu i wielką czią Matki Bożej. Te dwa skarby mamy w naszej katedrze. Jest Najświętszy Sakrament wystawiany często do adoracji. Jest ukoronowany wizerunek Matki Bożej Świdnickiej. Wierzmy i przychodźmy tutaj w każdym czasie i w dniach chwały i w dniach klęski.

3. Zakończenie

Drodzy bracia i siostry, z wiarą i miłością do Pana Boga przeżywajmy naszą, dalszą, świętą liturgię, tę chrzcielną - dziś skróconą i tę eucharystyczną. Prośmy Chrystusa zmartwychwstałego, byśmy zachowali przyjaźń z Nim, by On dał się poznać dzisiejszemu światu, by powrócili do Niego ci, którzy Go opuścili, by Go znaleźli Ci, którzy poszukują prawdy, sprawiedliwości, miłości i szczęścia, Amen.